

# 1. ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΚΟΡΕΑΣ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ...

Μέσο: . . . . . ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 25/09/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 25/09/2016

Σελίδα: . . . . . 8



Του  
**ΒΑΣΙΛΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ**  
Επίτιμου δικηγόρου,  
Προέδρου της Ανωτάτης  
Συναμοσπονδίας  
Πολυτέκνων Ελλάδος

## Ακόμη και η κυβέρνηση της Νοτίου Κορέας ανησυχεί για την υπογεννητικότητα στη χώρα της!

**Δημοσιεύθηκε** στις νοτιοκορεάτικες εφημερίδες (27.8.2016) η παρακάτω είδηση: «**Αρχίστε να κάνετε παιδιά! Έχουμε πρόβλημα. Το πρώτο πεντάμηνο εφέτος οι γεννήσεις έπεσαν κατά 5,3% σε σχέση με πέρυσι. Η κυβέρνηση ανακοίνωσε και έκτακτα μέτρα ύψους 50 εκατ. ευρώ**». Αυτή ήταν η επίγυσα έκκληση που απύθυνε η κυβέρνηση της Νοτίου Κορέας προς τους πολίτες της χώρας, καθώς η υπογεννητικότητα μαστίζει το έθνος...

Συγχρόνως, η συρρίκνωση του πληθυσμού της Ελλάδος κατά 14,5% έως το 2050 προβλέπει διεθνές ινστιτούτο της Βιέννης (εφημερίδες 2.9.2016), αναφέροντας πώς το ίδιο χρονικό διάστημα ο πληθυσμός των χωρών-μελών της Ευρωζώνης θα αυξηθεί κατά 6,6% σε σχέση με σήμερα, ενώ μείωση θα καταγραφεί στις χώρες της Βαλτικής, την Κροατία και τη Βουλγαρία. Στην Ελλάδα, το 2015 οι θάνατοι υπερτερούσαν των γεννήσεων κατά 28.801, με τις γεννήσεις να είναι μόλις 92.984 (από τις οποίες το 15% ήταν γεννήσεις από αλλοδαπούς) και οι θάνατοι 121.785, τους δε πρώτους εννέα μήνες του 2016 οι μιν θάνατοι ανήλθαν στους 81.157 και οι γεννήσεις είναι μόλις 61.366! Την τελευταία δε πενταετία (2011-2015) οι θάνατοι υπερβαίνουν σταθερά τις γεννήσεις κάθε χρόνο, με αποτέλεσμα να υπερτερούν κατά 94.296. Η συρρίκνωση του πληθυσμού επιτείνεται και από το γεγονός ότι, όπως αναγράφεται κατά κόρον στον ημερήσιο Τύπο, έχουν μεταναστεύσει από την Ελλάδα τα τελευταία έξι χρόνια 450.000 νέοι Έλληνες σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες και αλλού, χωρίς να έχουν διάθεση επιστροφής στην Ελλάδα.

Μπροστά σ' αυτήν την εφιαλτική κατάσταση της υπογεννητικότητας και ενώ η κυβέρνηση της Νοτίου Κορέας σήμανε συναγερμό για τη σωτηρία του έθνους της, στην Ελλάδα οι κυβερνώντες απολαμβάνουν τη νομή της εξουσίας και ουδείς ανησυχεί, οι δε ανταπολυεμένοι απολαμβάνουν μακαρίως τον ύπνο τους.

Ενώ ο ελληνικός πληθυσμός συρρικνώνεται, συγχρόνως υπάρχει και μια ανεξέλεγκτη εισροή αλλοδαπών (ουσιαστικά λαθρομεταναστών, όπως τους ονόμαζαν με το ομόφωνο πόρισμα τους τον Φεβρουάριο του 1993 οι σύντροφοι της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ και του ΚΚΕ) στην Ελλάδα και ουδείς γνωρίζει ποιος είναι ο πραγματικός αριθμός τους. Δεν υπάρχει μια ολοκληρωμένη πολιτική για το Μεταναστευτικό, όσον αφορά την κοινωνική ένταξη των μεταναστών και το ποιοι μπορούν να ενταχθούν, όταν μάλιστα με το παραπάνω πόρισμα της η Βουλή των Ελλήνων είχε επισημάνει: «Με την αθρόα είσοδο λαθρομεταναστών - αλλοδαπών, κυρίως μουσουλμάνων, από αφρικανασιατικές χώρες, η Ελλάς μεταβάλλεται σε τόπο υποδοχής μεταναστών, οι οποίοι δημιουργούν σοβαρά κοινωνικοοικονομικά προβλήματα (προστριβές στην αγορά εργασίας, αύξηση της εισφοροδιαφυγής, με μεγάλες συνέπειες στους ασφαλιστικούς οργανισμούς, αύξηση της εγκληματικότητας, διακίνηση ναρκωτικών κ.λπ.) και δεν μπορούν να προσαρμοσθούν προς την ελληνική κοινωνία, λόγω του τελείως διαφορετικού πολιτισμού του Ισλάμ, που δεν είναι μόνο θρησκεία αλλά και τρόπος ζωής» (σελ. 15).

Η ύπαρξη, όμως, ολοκληρωμένης πολιτικής προϋποθέτει την ύπαρξη κράτους. Αλλά αυτό είναι άγνωστο είδος στην Ελλάδα, όταν αναλογισθεί κάποιος ότι αυτό το υποτιθέμενο κράτος, που καταρρέει δημογραφικώς και βαδίζει στο τέλος της ιστορίας του, ενώ κορηγεί κίνητρα για την απόκτηση ενός τρίτου και τέταρτου παιδιού, στη συνέχεια τα καταργεί, μόνο και μόνο προκειμένου να πλήξει τους πολύτεκνους και να αποτρέψει τους νέους να δημιουργήσουν οικογένεια, αφού ευνοεί σκανδαλωδώς τους άγαμους και τους άτεκνους!

Η ουσία δεν είναι η οικονομική κρίση και η λεγομένη «τρίκα», αλλά η ανυπαρξία κράτους. Αναζητείται κράτος, γιατί μόνον τότε μπορεί να υπάρξει ελπίδα ότι θα σταματήσει ο κατήφορος της Ελλάδος προς το τέλος της ιστορίας της. Δεν μπορεί να ανησυχεί για την υπογεννητικότητα η κυβέρνηση της Νοτίου Κορέας των 50 εκατομμυρίων και η ελληνική να κοιμάται μακαρίως.

## 2. ΧΑΘΗΚΕ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Μέσο: . . . . . ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 21/08/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 21/08/2016

Σελίδα: . . . . . 12



Του  
**ΒΑΣΙΛΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ**  
Επίτιμου δικηγόρου,  
Προέδρου της Ανωτάτης  
Συνμοσπονδίας  
Πολυτέκνων Ελλάδος

### Χάθηκε το θάρρος της γνώμης!

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ βρήκε ευκαιρία τώρα, τη θερινή περίοδο, και την περίοδο που οι πολίτες θα νιώσουν τη φοροκαταιγίδα, με τους φόρους που υποχρεούνται να καταβάλουν τους επόμενους μήνες (εισοδήματος, ΕΝΦΙΑ, εισφορά αλληλεγγύης κ.λπ.), να ανακινήσει θέμα αλλαγής του εκλογικού νόμου και αναθεώρησης του Συντάγματος. Έτσι θα βρει και ο λαός ενασχόληση, αφού πλέον ο πολίτης δεν θα απασχολείται με το πού θα βρει τα χρήματα για να πληρώσει τους φόρους, αλλά εάν με την αλλαγή του εκλογικού νόμου το Ποτάμι, το ΠΑΣΟΚ, η Ένωση Κεντρώων, η Χρυσή Αυγή, το ΚΚΕ ή οι ΑΝΕΛ θα εκλέξουν έναν ή δύο βουλευτές παραπάνω! Ακόμη θα ασχολείται και με το μέγα θέμα εάν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα εκλέγεται, όπως μέχρι σήμερα ή απευθείας από τον λαό. Αυτά είναι τα θέματα που απασχολούν τους πολίτες! Εν τω μεταξύ, οι αρχηγοί των κομμάτων προσέρχονται στο Μέγαρο Μαξίμου προκειμένου να συζητήσουν με τον κ. πρωθυπουργό τα του εκλογικού νόμου, όταν η κυβέρνηση ουδέν σχέδιο έχει δώσει στη δημοσιότητα ή έχει παραδώσει στα κόμματα! Ούτε βεβαίως έδωσε στη δημοσιότητα ή στα κόμματα τις διατάξεις του Συντάγματος που θέλει να αναθεωρήσει και το συγκεκριμένο περιεχόμενο των νέων διατάξεων. Όλα αυτά όμως γίνονται χωρίς κάποιος από τους πολιτικούς αρχηγούς να μας λέει ποιο είναι το νόημα της διατάξεως της παρ. 1 του άρθρου 60 του Συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι: **«Οι βουλευτές έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση»;** Πώς εφαρμόζεται η διάταξη αυτή στην πράξη; Και πώς τίθεται ζήτημα κομματικής πειθαρχίας, όταν τα κόμματα βλέπουν ότι υπάρχει κίνδυνος κάποιος βουλευτής να μην ψηφίσει ένα νομοσχέδιο στη Βουλή. Από ποια διάταξη του Συντάγματος ή και νόμου ακόμη προβλέπεται ότι ο βουλευτής είναι υποχρεωμένος να ακολουθεί τη γραμμή του κόμματος και όχι τη συνείδη-

σή του; Έτσι πλέον χάθηκε και το θάρρος της γνώμης από τους βουλευτές, αφού όποιος βουλευτής τολμήσει, για λόγους που του επιβάλλει η συνείδησή του, να μην ψηφίσει κάποιο νομοσχέδιο, είναι βέβαιον ότι είτε θα διαγραφεί είτε θα του ζητηθεί να παραιτηθεί και να παραδώσει την έδρα! Έτσι τρεφτεί η διάταξη του Συντάγματος. Είναι γνωστή η βαρυσήμαντη διακήρυξη του Σολτζενίτιν προς τον τότε δυτικό κόσμο για την παρακμή του θάρρους: **«Το θάρρος εξέλιπε... Αυτή η παρακμή του θάρρους είναι ιδιαίτερα αισθητή στις κυριαρχούσες τάξεις των ιθυνόντων και των διανοουμένων, εξ ου και η εντύπωση ότι το θάρρος έχει εκλείψει από την κοινωνία. Πρέπει, άραγε, να υπενθυμίσω ότι η παρακμή του θάρρους εθεωρείτο πάντοτε ως ένδειξη - πρόδρομος του τέλους;»**.

Δεν είναι, όμως, η παραπάνω συνταγματική διάταξη, που βαναύσως καταπατείται εν ονόματι μιας άκρωσ αντισυνταγματικής και αντιδημοκρατικής θεοπίσεως της λεγομένης κομματικής πειθαρχίας, που ούτε στο Σύνταγμα ούτε σε νόμο υπάρχει, είναι και το γεγονός ότι από το 1975 μέχρι σήμερα ουδεμία απολύτως κυβέρνηση είχε το θάρρος να υλοποιήσει τη διάταξη του εδαφίου β' της παρ. 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος, που ορίζει: **«Ειδικός νόμος ορίζει όσα αφορούν τους φοιτητικούς συλλόγους και τη συμμετοχή των σπουδαστών σ' αυτούς»**. Σε τέτοια υπόληψη έχουν το Σύνταγμα οι εκάστοτε κυβερνώντες. Έτσι παρατηρείται το φαινόμενο οι λεγόμενες φοιτητικές κομματικές παρατάξεις, κάθε φορά που πραγματοποιούνται φοιτητικές εκλογές, να ανακοινώνουν η καθεμιά αποτελέσματα που είναι διαφορετικά ως προς τον αριθμό των ψήφων και τα ποσοστά, χωρίς βεβαίως να αλλάζουν τη σειρά για να μη δημιουργηθεί θέμα!

Είχε απολύτως δίκιο σύγχρονος μελετητής, που έγραφε: **«Σε μια εποχή απροσμέτρητη, να κρατάνε τιμόνια μικροματαιόδοξοι, μικρόψυχοι, είναι κάτι που ξεπερνάει το επίπεδο της τοπικής ατυχίας. Είναι δυστύχημα για όλη την ανθρωπότητα... Οι περισσότεροι που φθάνουν στη γέφυρα του πλοίαρχου είναι επαγγελματίες της αυτοπροβολής»**.

Και τώρα τι γίνεται; Όρα να αναλάβουν δράση όσοι έχουν τις ικανότητες, το θάρρος και εμπνέονται από πατριωτισμό, προφητικό ζήλο και μαχητικότητα, να γίνουν οδηγοί αυτοί, στους οποίους **«ουκ έδωκε ο Θεός Πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμει...»**. (Β' Τιμόθ. Α 7).